

บทที่ ๕

การเข้ารหัสสัญลักษณ์ “บ้านเชียง” เป็นสัญลักษณ์สถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์บนป้ายประวัติสถานที่ท่องเที่ยว

ดังกล่าวถึงแล้วในบทที่ ๔ ถึงการเข้ารหัสสัญลักษณ์ “บ้านเชียง” เป็นสัญลักษณ์สถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์บนป้ายชี้ทางทั่วประเทศ เป็นวิธีการที่เปิดให้ตีความเป็นพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดงโบราณวัตถุจากแหล่งโบราณคดี มีใช้สัญลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์ โดยในบทที่ ๕ นี้ จะนำเสนอการวิเคราะห์การเข้ารหัสสัญลักษณ์ “บ้านเชียง” เป็นสัญลักษณ์สถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์บนป้ายประวัติสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์ ว่าเป็นการเข้ารหัสและเกิดเป็นสารที่เหมือนหรือแตกต่างจากป้ายชี้ทางหรืออย่างไร เมื่อติดตั้งด้านหน้าพิพิธภัณฑ์ และใช้ควบคู่ไปกับข้อความบรรยายประวัติความเป็นมาและการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ โดยแบ่งการนำเสนอเป็น ๒ กลุ่ม ตามองค์กรที่จัดทำป้าย คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดการวิเคราะห์ดังนี้

๑. การเข้ารหัสสัญลักษณ์ “บ้านเชียง” เป็นสัญลักษณ์สถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์บนป้ายประวัติ จัดทำโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ป้ายประวัติสถานที่ท่องเที่ยว จัดทำโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน ๓ ป้าย (ป้ายที่ ๕.๑ – ๕.๓) ดังนี้

ป้ายที่ ๕.๑ ป้ายประวัติการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติบ้านเก่า



ตราสัญลักษณ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สัญลักษณ์สัญลักษณ์ “บ้านเชียง”



ชื่อป้าย: พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ บ้านเก่า

National Museum BAN KAO

ข้อความในป้าย : ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ ดร. แวน ฮีเกอร์น นักโบราณคดีชาวฮอลันดา ที่ถูกจับเป็นเชลยศึกทำงานสร้างทางรถไฟสายมรณะ ได้พบเครื่องมือหินหลายชิ้นบริเวณตำบลบ้านเก่า เมื่อสงครามยุติจึงมีการขุดค้นบริเวณริมฝั่งแม่น้ำแควน้อยและแควใหญ่ พบโครงกระดูก ภาชนะดินเผา ขวานหิน เครื่องประดับ และเครื่องใช้ของมนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์อย่างมากมาย ปัจจุบันได้รวบรวมโบราณวัตถุเหล่านี้ จัดแสดงไว้ในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติบ้านเก่า

WHEN DR. VAN HEEKEREN A DUTCH ARCHAEOLOGIST WAS WORKING AS A WAR'S PRISONER ON THE CONSTRUCTION OF THE DEATH RAILWAY DURING THE WORLD WAR II (1943-1944 AD.) HE ACCIDENTLY FOUND A NUMEROUS OF STONE TOOLS IN THE BAN KAO AREA. WHEN THE WAR WAS OVER, THE ARCHAEOLOGICAL EXCAVATIONS WERE CONDUCTED SYSTEMATICALLY AT THE DELTA OF KWAI NOI AND KWAI YAI RIVERS. A LARGE NUMBER OF PREHISTORIC SKELETONS, POTTERIES, STONE TOOLS AND ORNAMENTS WERE UNCOVERED AND EXHIBITED AT THIS MUSEUM.

ป้ายที่ ๕.๒ ป้ายประวัติการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พานิชย์นาวี



ชื่อป้าย : พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พานิชย์นาวี

THE NATIONAL MARITIME MUSEUM

ข้อความในป้าย : พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพานิชย์นาวี นับเป็นพิพิธภัณฑ์แห่งแรกที่ทำให้การศึกษาด้านการพานิชย์นาวีในประเทศไทย จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นสถานที่รวบรวมเก็บรักษา และจัดแสดงโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุที่ได้จากการขุดค้นจากการปฏิบัติงานโบราณคดีใต้น้ำ เพื่อนำเสนอเรื่องของเส้นทางการค้า เศรษฐกิจ สังคม ชีวิตความเป็นอยู่ของคนในอดีต ซึ่งมี "น้ำ" เป็นหลักในการดำรงชีวิต นอกจากนี้ยังได้ผนวกพิพิธภัณฑ์ประจำเมือง

เข้าเป็นส่วนหนึ่ง เพื่อแสดงเรื่องราวความเป็นมา เหตุการณ์สำคัญ รวมทั้งเอกลักษณ์ประจำจังหวัดจันทบุรีไว้ให้ศึกษาค้นคว้าอีก

This is the first Thai maritime museum in Thailand where artefacts from underwater archaeological excavations and surveys are collected, stored as well as exhibited. It is also intended for the presentation of the country's maritime routes, economy, society and lifestyle in the past when people depended mainly on "water" in earning their living. The province's history as well as major events in the past are exhibited here, as well

ป้ายที่ ๕.๓ ป้ายประวัติการจัดแสดงพิพิธภัณฑสถานเรือ



ตราสัญลักษณ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สัญลักษณ์สัญลักษณ์ "บ้านเชียง"



ชื่อป้าย: พิพิธภัณฑสถานเรือ
NAVAL MUSEUM

ข้อความในป้าย : ภายในพิพิธภัณฑสถานเรือรวบรวมข้อมูลทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับกองทัพเรือไทย และยุทธนาวีครั้งสำคัญ ๆ นอกจากนั้นยังมีเรือจำลองสมัยต่าง ๆ เช่น เรือที่ใช้ในพระราชพิธีกระบวนเรือพยุหยาตราของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ในสมัยรัชกาลที่ 5 เรือรบหลวงพระร่วง เรือเหรา เรือหลวงมัจฉาณุ ซึ่งเป็นเรือดำน้ำลำแรกของกองทัพเรือไทย

The museum displays models of the royal barge procession as well as equipment and utensils used in warships.

การเข้ารหัสสัญลักษณ์ "บ้านเชียง" เป็นสัญลักษณ์สถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์บนป้ายประวัติพิพิธภัณฑ์ ไม่มีกฎหมายบังคับใช้เหมือนป้ายชี้ทางสำหรับรถยนต์ แต่ในการดำเนินการต้องขออนุญาตจากเจ้าของพื้นที่ในการติดตั้งป้าย และขอข้อมูลบรรยายบนป้าย

"อย่างตอนติดตั้งป้ายก็ต้องทำหนังสือไปถึงพวกกรมศิลปากร กรมป่าไม้ ข้อมูลที่ลงในป้ายส่วนใหญ่ถ้าเกี่ยวกับเรื่องของประวัติศาสตร์ โบราณคดี หรือเกี่ยวกับกรมศิลป์ ก็ให้เค้าเป็นคนเขียนข้อมูลเอง ว่าอยากขายว่ายังไง อยากให้นักท่องเที่ยวรู้อะไร เราจะไม่เป็นคนเขียน ถ้าเป็นป้ายประวัติก็ไม่ค่อยมีปัญหาเพราะว่าไปขอแค่งกรมศิลป์ กรมป่าไม้ในการตั้งได้เลย" (นายบุญส่ง คุ้มบุญ พนักงานวางแผน ๖งานสำรวจและประเมินโครงการ กองวิเคราะห์การลงทุน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๘)

โดยนอกจากสัญลักษณ์ "บ้านเชียง" แล้วยังประกอบด้วยภาพ ดัชนี และสัญลักษณ์ ดังนี้ ป้ายทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า เป็นสัญลักษณ์ (symbol) ของป้ายแนะนำข้อมูลตามมาตรฐานป้ายจราจรทั่วไป เป็นรหัสที่เปิดให้ตีความถึงป้ายแนะนำข้อมูลหลายประเภท ไม่เฉพาะป้ายประวัติของพิพิธภัณฑ์

สี เป็นสัญลักษณ์ของประเภทสถานที่ท่องเที่ยว โดยสีน้ำเงินเป็นสัญลักษณ์ ของแหล่งกิจกรรม เช่น พิพิธภัณฑ์ และสีน้ำตาลเป็นสัญลักษณ์ของโบราณสถาน

"น้ำตาล ก็คือ เวลาเรานึกถึงโบราณสถานเก่า ๆ นะ สีเขียวก็ธรรมชาติ สีน้ำเงินก็หมายถึงกิจกรรม มันไม่มีความหมายหรอกคุณ พยายามคิดอะไรที่มันพื้น ๆ นะ ให้เข้าใจง่าย ๆ ต้องการอะไรที่ง่าย ไม่ยุ่งยาก ให้คนทั่วไปเข้าใจ อย่างสีน้ำเงินเป็นสีคนเห็นแล้วไม่นึกไปถึงอย่างอื่นนะ อย่างถ้าสีเขียวคนก็นึกถึงธรรมชาติ แต่สีน้ำเงินคนไม่นึกถึงอะไร เป็นสีที่คนนึกถึงง่ายนะ" (ชาลิน ยมาภัย, ผู้ออกแบบสัญลักษณ์สัญลักษณ์ "บ้านเชียง" , สัมภาษณ์, ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘)

สัญลักษณ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นสัญลักษณ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รหัสคือความเหมือนเรือสุพรรณหงส์และวัดอรุณได้

ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวและข้อความบรรยาย รหัสคือไวยากรณ์ภาษา

การจัดองค์ประกอบ (layout) แบบวางเคียงกัน (juxtaposition) เป็นดัชนีบังคับทิศทางการเชื่อมต่อรหัสสัญลักษณ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สัญลักษณ์ "บ้านเชียง" และอักษรผ่านชื่อสถานที่ท่องเที่ยวและข้อความบรรยายตามลำดับจากบนลงล่างและจากซ้ายไปขวา โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ภาษาเป็นรหัส

สถานที่ (place) ติดตั้งบริเวณด้านหน้าพิพิธภัณฑ์ เป็นดัชนีโยงคู่ความสัมพันธ์ข้อความในป้ายกับสถานที่ท่องเที่ยว เป็นป้ายประวัติสถานที่ท่องเที่ยว

โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์การเข้ารหัสกับสัญลักษณ์ “บ้านเชียง” และสารที่เกิดขึ้น เป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

๑.๑ ป้ายประวัติสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ เฉพาะเรื่อง จำนวน ๒ ป้าย

๑.๑.๑ ป้ายประวัติการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ บ้านเก่า (ป้ายที่

๕.๑) เข้ารหัสภาพเหมือนเรือสุพรรณหงส์กับวัตถุรูปกับไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อ “ททท.” ภาพ คล้ายเครื่องบิน ดินเผาบ้านเชียงลายก้นหอย ไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อ “พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ บ้านเก่า” และข้อความบรรยายประวัติการจัดแสดง ด้วยการวางเคียงกันตามแนวตั้งเพื่อเชื่อมโยง รหัสตามลำดับจากบนลงล่างบนป้ายทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีน้ำเงิน ติดตั้งด้านหน้าพิพิธภัณฑ์สถาน แห่งชาติ บ้านเก่า จังหวัดกาญจนบุรี

เป็นวิธีการที่เปิดให้ตีความโดยใช้ความรู้ทั่วไปแบบไทยโดยเฉพาะว่าสัญลักษณ์ “บ้านเชียง” เป็นต้นแบบเครื่องบินดินเผาเก่าที่พบจากแหล่งโบราณคดี เชื่อมต่อกับไวยากรณ์ภาษา ผ่านชื่อประเภทสถานที่ “พิพิธภัณฑ์” เป็นความรู้อ้างอิงกลับไปหาความหมายแบบไทยโดยเฉพาะ ว่าคือพิพิธภัณฑ์เป็นที่เก็บของเก่าที่ขุดพบจากแหล่งโบราณคดีและของเก่าส่วนใหญ่คือเครื่องบิน ดินเผา เชื่อมต่อกับไวยากรณ์ภาษาผ่านข้อความบรรยายการจัดแสดงโบราณวัตถุจากการขุด แหล่งโบราณคดีบ้านเก่า เป็นสัญลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดง โบราณวัตถุจากการขุดค้นทางโบราณคดี หรือใช้ความรู้ในชีวิตประจำวันทั่วไปว่าภาพเครื่องบิน ดินเผาเป็นตัวแทนของเครื่องบินดินเผา มิใช่สัญลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์

๑.๑.๒ ป้ายประวัติการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พานิชย์นาวิ

(ป้ายที่ ๕.๒) เข้ารหัสภาพเหมือนเรือสุพรรณหงส์กับวัตถุรูปกับไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อ “ททท.” และ “Tourism Authority of Thailand ” ภาพคล้ายเครื่องบินดินเผาบ้านเชียงลายก้นหอย ไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อ “พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พานิชย์นาวิ” และข้อความบรรยายประวัติและ การจัดแสดง ด้วยการวางเคียงกันตามแนวตั้งเพื่อเชื่อมต่อรหัสตามลำดับจากบนลงล่างบนป้าย ทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีน้ำตาล ที่ติดตั้งด้านหน้าพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พานิชย์นาวิ จังหวัด จันทบุรี

เป็นวิธีการที่เปิดให้ตีความโดยใช้ความรู้ทั่วไปแบบไทยโดยเฉพาะว่าสัญลักษณ์ “บ้านเชียง” เป็นต้นแบบเครื่องบินดินเผาเก่าที่พบจากแหล่งโบราณคดี เชื่อมต่อกับไวยากรณ์ภาษา ผ่านชื่อประเภทสถานที่ “พิพิธภัณฑ์” เป็นความรู้อ้างอิงกลับไปหาความหมายแบบไทยโดยเฉพาะ ว่าคือพิพิธภัณฑ์เป็นที่เก็บของเก่าที่ขุดพบจากแหล่งโบราณคดีและของเก่าส่วนใหญ่คือ

เครื่องปั้นดินเผา เชื่อมต่อกับไวยากรณ์ภาษาผ่านข้อความบรรยายการจัดแสดงโบราณวัตถุจาก การขุดแหล่งโบราณคดีได้น้ำ เป็นสัญลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดง โบราณวัตถุจากการขุดค้นทางโบราณคดี หรือใช้ความรู้ในชีวิตประจำวันทั่วไปว่าภาพเครื่องปั้น ดินเผาเป็นตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผา มิใช่สัญลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์

๑.๒ ป้ายประวัติสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์เฉพาะเรื่อง จำนวน ๑ ป้าย

๑.๒.๑. ป้ายประวัติการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์ทหารเรือ (ป้ายที่ ๕.๓) ป้ายที่ ๕.๓ เป็นการเข้ารหัสภาพ เหมือนเรือสุพรรณหงส์กับวัดอรุณกับไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อ "ททท." และ "Tourism Authority of Thailand" ภาพคล้ายเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียงลายก้นหอย ไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อ "พิพิธภัณฑ์ทหารเรือ" และข้อความบรรยายด้วยการวางเคียงกันตาม แนวตั้งเพื่อเชื่อมต่อกับลำดับจากบนลงล่างเช่นเดียวกับป้ายที่ ๕.๑ และ ๕.๒

เป็นวิธีการที่เปิดให้ตีความโดยใช้ความรู้ทั่วไปแบบไทยโดยเฉพาะว่าสัญลักษณ์ "บ้านเชียง" เป็นต้นแบบเครื่องปั้นดินเผาเก่าที่พบจากแหล่งโบราณคดี เชื่อมต่อกับไวยากรณ์ภาษา ผ่านชื่อประเภทสถานที่ "พิพิธภัณฑ์" เป็นความรู้อ้างอิงกลับไปหาความหมายแบบไทยโดยเฉพาะ ว่าคือพิพิธภัณฑ์เป็นที่เก็บของเก่าที่ขุดพบจากแหล่งโบราณคดีและของเก่าส่วนใหญ่คือ เครื่องปั้นดินเผา แต่ไม่เชื่อมต่อกับไวยากรณ์ภาษาผ่านข้อความบรรยายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ยุทธนาวีและการจัดแสดงเรือรบ จึงเป็นเพียงภาพตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง หรือใช้ ความรู้ในชีวิตประจำวันทั่วไปว่าภาพเครื่องปั้นดินเผาเป็นตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผาธรรมดา ทั่วไป มิใช่สัญลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์

ในหัวข้อต่อไป จะทำการวิเคราะห์การเข้ารหัสสัญลักษณ์ "บ้านเชียง" เป็นสัญลักษณ์บน ป้ายประวัติของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์ที่ตั้งในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมี พิพิธภัณฑ์หลายประเภททั้งพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ทั่วไป พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ เฉพาะเรื่อง และพิพิธภัณฑ์เฉพาะเรื่อง จะเป็นการเข้ารหัสที่มีลักษณะอย่างไร

๒. การเข้ารหัสสัญลักษณ์ "บ้านเชียง" เป็นสัญลักษณ์สถานที่ท่องเที่ยวประเภท พิพิธภัณฑ์บนป้ายประวัติ จัดทำโดยกรุงเทพมหานคร

ป้ายประวัติสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์ จัดทำโดยกรุงเทพมหานคร ที่ใช้เป็น ตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน ๗ ป้าย (ป้ายที่ ๕.๔ - ๕.๑๐)

ป้ายที่ ๕.๔ ป้ายประวัติการจัดแสดงพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร



ชื่อป้าย: พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร
NATIONAL MUSEUM BANGKOK

ข้อความในป้าย : เดิมเป็นพิพิธภัณฑสถานส่วนพระองค์ของรัชกาลที่ ๔ จัดเก็บรักษาศิลปโบราณวัตถุและเครื่องราชบรรณาการ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๕ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้ศาลาสหทัยสมาคม (หอคองคอเดีย) ในพระบรมมหาราชวัง จัดตั้ง พิพิธภัณฑสถานสำหรับประชาชน ขึ้น จากนั้นพิพิธภัณฑฯ ได้ย้ายมายัง พระที่นั่งสามมองค์ ในพระราชวังบวรสถานมงคล (วังหน้า) รัชกาลที่ ๗ ได้พระราชทานพระที่นั่งและหมู่พระวิมานทั้งหมดในวังหน้า ให้เป็น พิพิธภัณฑสถานสำหรับพระนคร โดยได้จัดพื้นที่สำหรับการแสดงออกเป็น ๓ หมวดคือ

๑. ประวัติศาสตร์ชาติไทย ตั้งแต่อาณาจักรสุโขทัยถึงสมัยรัตนโกสินทร์ จัดแสดง ณ พระที่นั่งศิวโมกษพิมาน

๒. ประวัติศาสตร์ศิลปะและโบราณคดีในประเทศไทย แบ่งเป็น ๒ ยุค โดยสมัยก่อนประวัติศาสตร์ จัดแสดงในพระที่นั่งศิวโมกษพิมานด้านหลัง ส่วนสมัยประวัติศาสตร์ จัดแสดงประติมากรรมสมัยพุทธศตวรรษที่ ๑๘ ถึงสมัยรัตนโกสินทร์ที่อาคารประพาสพิพิธภัณฑฯ และประติมากรรมสมัยก่อนพุทธศตวรรษที่ ๑๘ จัดแสดงในอาคารมหาสุรสิงหนาท

๓. ประณีตศิลป์และชาติพันธุ์วิทยา จัดแสดงเครื่องดนตรี เครื่องถม เครื่องถ้วย เครื่องทอง เครื่องมุก เครื่องไม้จำหลัก เครื่องสูง ผ้าโบราณ หัวโขน หุ่นกระบอก ฯลฯ ในอาคารหมู่พระวิมานอาคารโรงราชรถ จัดแสดงราชรถที่ใช้ในการพระบรมศพ และเครื่องประกอบในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ

ORIGINALLY WAS THE PERSONAL MUSEUM OF KING RAMA IV WITH A COLLECTION OF ANTIQUES AND ROYAL GIFTS, KING RAMA V SUBSEQUENTLY OPENED THE SAHATHAI SAMAKHOM PAVILION (CONCORDIA TOWER) IN THE GRAND PALACE GROUNDS AS A PUBLIC MUSEUM. IT WAS THEN MOVED TO THE THREE PALACE BUILDINGS IN THE FRONT PALACE (WAND NA) . KING RAMA VII THEN GAVE OVER ALL

BUILDINGS IN THE FRONT PALACE TO BE THE BANGKOK MUSEUM EXHIBITION AREAS ARE DIVIDED INTO 3 GROUPS;

1. THAI NATION HISTORY: FROM THE KINGDOM OF SUKHOTHAI TO RATTANAKOSIN PERIOD, EXHIBITS IN THE SIWAMOK PHIMAN HALL.

2. HISTORY OF ART AND ARCHAEOLOGY IN THAILAND: DIVIDED INTO TOW PERIODS; PREHISTORY, AT THE BACK OF THE SIWAMOK PHIMAN HALL AND THE HISTORICAL PERIOD, EXHIBITING SCULPTURE FROM THE 18 CENTURY B.E. TO RATTANAKOSIN PERIOD AT PRASAT PHIPHITHAPHAN BUILDING, AND SCULPTURE FROM BEFORE THIS PERIOD ON DISPLAY IN THE MAHA SURASINGHANAT BUILDING. FUNERAL CHARIOT HALL DISPLAYS FUNERAL CARRIAGES AND OTHER PARAPHERNALIA OF ROYAL CREMATIONS.

3. FINE ARTS AND ETHNOLOGY; INCLUDES DISPLAYS OF MUSICAL INSTRUMENTS, NIELLOWARE, GOLD, NOTHER-OF-PEARL INLAY, WOOD CARVINGS, OLD TEXTILES, KHON MASKS, PUPPETS, ETC. IN THE GROUP OF PALACE BUILDINGS.

ป้ายที่ ๕.๕ ป้ายประวัติการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์



ชื่อป้าย: พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์

THE NATIONAL GALLERY

ข้อความในป้าย : พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ หรือแต่เดิมเรียกว่า โรงเรียนปณิธิธิการ รัชกาลที่ ๕ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างโรงเรียนปณิธิ์หลังใหม่ทดแทนโรงเรียนปณิธิ์หลังเดิมที่อยู่ในพระบรมมหาราชวังเพื่อผลิตเงินเหรียญ บริเวณที่ก่อสร้างนี้ เดิมเป็นที่ตั้งวังของพระราชวงศ์ฝ่ายพระราชวังบวรสถานมงคล สร้างเสร็จในปี พ.ศ. ๒๔๔๕ เป็นอาคารก่ออิฐถือปูนแบบยุโรปที่มีลักษณะงดงาม เครื่องจักรสำหรับผลิตเงินเหรียญ เป็น

เครื่องจักรที่ทันสมัยมากในสมัยนั้น สั่งมาจากยุโรป สามารถผลิตเหรียญได้ประมาณวันละ ๘๐,๐๐๐ ถึง ๑๐๐,๐๐๐ เหรียญ รวมค่าก่อสร้างและเครื่องจักรเป็นเงินทั้งสิ้นประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ บาท

ในเวลาต่อมาเมื่อได้ย้ายโรงงานไปตั้งอยู่ที่ถนนประดิพัทธ์แล้วกระทรวงการคลัง จึงมอบอาคารโรงงานผลิตเหรียญ ให้แก่กรมศิลปากร ได้มีการบูรณะซ่อมแซมใหม่ และใช้เป็นสถานที่จัดแสดงงานจิตรกรรมและประติมากรรมต่าง ๆ เรียกว่า พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ โดย สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเปิดอาคาร เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๐

THE NATIONAL GALLERY WAS ORIGINALLY CALLED RONG KASAP SITHIKAN. KING RAMA V GRACIOUSLY ORDERED TO BUILD A NEW MINT FACTORY INSTEAD OF THE OLD ONE WHICH WAS SITUATED ON THE GRAND PALACE GROUNDS IN ORDER TO PRODUCE COINS. THIS LOCATION OF THE NEW MINT FACTORY WAS THE FORMER PALACE OF PHRARATCHAWANG BOWONSATHAN MONGKHON FAMILY. THE CONSTRUCTION WAS COMPLETED IN 1992 . IT WAS A BEAUTIFUL BUILDING BUILT FROM BRICKS LIKE THE BUILDINGS IN EUROPE. THE MACHINE USED FOR THE FABRICATION OF THE COINS WAS ORDERED FROM EUROPE AND WAS VERY MODERN AT THAI TIME. ITS CAPACITY WAS AROUND 80,000-100,000 COINS A DAY. THE COST OF CONSTRUCTION INCLUDING THE MACHINE WAS AROUND 800,000 BAHT.

CONSEQUENTLY, WHEN THE MINT FACTORY WAS MOVED TO PRADIPHAT ROAD, THE MINISTRY OF FINANCE GAVE THE OLD BUILDING OF RONG KASAP SUTTHIKAN TO THE FINE ARTS DEPARTMENT. THE BUILDING WAS RENOVATED AND IT WAS USED FOR VARIOUS ARTS EXHIBITIONS AND IS CALLED THE NATIONAL GALLERY. SOMDET PHRATHEP PHARAT RATCHASUDA SAYAM BOROUMMARATCHAKUMARI PRESIDED AT THE INAUGURATION CEREMONY ON AUGUST 8, 1977.

ป้ายที่ ๕.๖ ป้ายประวัติการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์หินแปลก



ชื่อป้าย: พิพิธภัณฑ์หินแปลก
RARE STONE MUSEUM

ข้อความ : ก่อตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ โดย นาย บรรยง เลิศนิมิตร ซึ่งเป็นนักสะสม หินแปลก เพื่อให้เกิดการศึกษาและสัมผัสถึงความงดงามของหินธรรมชาติ ภายในพิพิธภัณฑ์ได้เก็บรักษาและสะสม หินแปลก หินหายาก ฟอสซิล หินธรรมชาติ หินย่อย เป็นจำนวนมาก หินเหล่านี้ได้มาจากที่ต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทย และจากที่ต่าง ๆ ทั่วโลก หินแปลก อันล้ำค่า ภายในพิพิธภัณฑ์แสดงให้เห็นถึงความสวยงามทั้งรูปลักษณ์และสีสัน ขวนให้เกิดจินตนาการมากมาย เช่น หินรูปเต่า หินรูปนกเพนกวินที่กำลังคลอเคลียกัน นอกจากนี้ ภายในยังได้จัดแสดง

พิพิธภัณฑ์ที่เชียนบุรี ที่แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของชนชาติต่าง ๆ เช่น ที่เชียนบุรีดินเผาจีนของจีน ที่แต้มแต่งเป็นภาพนก ภาพดอกไม้ และหญิงงาม ที่เชียนบุรีของยุโรป เต็มไปด้วยสีลั่นโรมันยุคฟื้นฟูศิลปะ วรรณคดีและที่เชียนบุรีของไทย ที่สลักเป็นภาพจากเทพนิยายโบราณเป็นต้น

THE MUSEUM WAS FOUNDED IN 1999 BY MR. BUNYONG LERTNIMITR WHO IS A COLLECTOR OF STONES. THE MUSEUM COLLECTION COMPRESSES NUMBERS OF JADES, FOSSILS, NATURAL STONES STALACITE AND OTHER DIFFERENT KINDS OF STONES WITH UNUSUAL SHAPE AND COLOUR. THESE STONES OBTAINED FROM MANY SOURCES SOME PARTS CAME FROM INSIDE THE COUNTRY, AND OTHER FROM ALL PARTS OF THE WORLD. BESIDES, THE MUSEUM ALSO COLLECTS VARIOUS ASHTRAYS OF DIVERSE NATIONS.

ป้ายที่ ๕.๗ ป้ายประวัติการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์บ้านไทย จิม ทอมป์สัน



ชื่อป้าย: พิพิธภัณฑ์บ้านไทย จิม ทอมป์สัน

THE MUSEUM OF JIM THOMPSON'S THAI HOUSE

ข้อความ : เดิมเป็นบ้านของ นายจิม ทอมป์สัน อดีตทหารอาสาสมัครของกองทัพสหรัฐอเมริกา ใน สงครามโลกครั้งที่ ๒ เมื่อสงครามยุติลง เขาได้เข้ามาดำเนินธุรกิจค้าผ้าไหมอยู่ในกรุงเทพฯ พร้อมกับซื้อบ้านทรง ไทยภาคกลาง ๖ หลัง จากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มาปลูกใหม่ ที่บริเวณริมคลองแสนแสบ ตัวบ้านแบ่ง ออกเป็น ๒ ชั้น ชั้นบนเป็นห้องอาหาร ห้องนั่งเล่น ห้องอ่านหนังสือ และห้องนอน สิ่งของที่จัดตกแต่งภายในบ่ง บอกถึงความสนใจในวัฒนธรรม โบราณวัตถุและศิลปะของทางเอเชีย ชั้นล่างจัดเป็นห้องแสดงเครื่องเบญจรงค์ เครื่องเคลือบดินเผาสีน้ำเงิน ชาวของจีน อีกทั้งบ้านรูปภาพ ซึ่งจัดแสดงภาพเขียนฝีมือจิตรกรไทย แสดงให้เห็น ถึงชีวิตและความเป็นอยู่ของคนไทยในสมัยก่อน พิพิธภัณฑ์แห่งนี้ได้จัดตั้งขึ้นภายหลังจากการหายตัวอย่าง ลึกลับของเขาในประเทศมาเลเซีย

THIS BUILDING WAS ORIGINAL A HOUSE OF MR. JIM THOMPSON. THE LATE VOLUNTEER SOLDIER OF THE UNITED STATE ARMY TO THE WORLD WAR II. WHEN THE WAR WAS OVER, HE RAN THE SILK BUSINESS IN BANGKOK AND BOUGHT SIX OLD THAI-STYLE HOUSES FROM AYUTTHAYA PROVINCE, TO REBUILD A TWO STOREYED THAI-STYLE HOUSE ON THE BANK OF SAEN SAEP CANAL. THE UPSTAIRS ARE A DINNING ROOM, A LIVING ROOM, A STUDY AND A BEDROOM. THEY ARE ORNAMENTED WITH ANTIQUES AND OBJECTS OF ART WHICH SHOW JIM'S INTEREST IN ASIAN ART AND CULTURE AT DOWNSTAIRS, THERE ARE EXHIBITION ROOMS OF THE THAI BENCHARONGS (THAI PROCELAINS WITH DESIGNS IN FINE PRINCIPAL

COLOURS) AND CHINESE PORCELAINS. THE VARIOUS PAINTINGS OF THAI ARTISTS, WHICH SHOW THE WAYS OF LIFE OF THAI PEOPLE IN THE PAST, ARE EXHIBITED IN THE HOUSE OF PAINTINGS. THE MUSEUM WAS ESTABLISHED AFTER JIM DISAPPEARED MYSTERIOUSLY IN MALAYSIA.

ป้ายที่ ๕.๘ ป้ายประวัติการจัดแสดงหอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์



ชื่อป้าย: หอศิลป์ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ

THE QUEEN'S GALLERY

ข้อความ : ตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่ของ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาสะพานผ่านฟ้า มีพื้นที่ใช้สอยประมาณ ๓,๗๐๐ ตารางเมตร จัดแบ่งพื้นที่เป็น ๕ ชั้น เพื่อใช้จัดนิทรรศการทั้งแบบถาวรและหมุนเวียน รวมถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจในเรื่องศิลปะให้กว้างขวางต่อไป จุดเริ่มต้นของการจัดตั้งหอศิลป์แห่งนี้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินทรงเป็นประธานในงานพระราชทานรางวัลการประกวด จิตรกรรมบัวหลวงต้นแบบภาพปัก เพื่อมูลนิธิส่งเสริมศิลปะอาชีพพิเศษในพระบรมราชูปถัมภ์ ในวันนั้นนายชาติ ศรีภณพนิช ประธานกรรมการของธนาคารกรุงเทพ จำกัด ร่วมกับผู้มีจิตศรัทธาอีก ๖ ท่าน ได้ร่วมกันทูลเกล้าฯ ถวายเงินรวม ๗ ล้านบาท เพื่อทรงใช้สอยตามพระราชอัธยาศัย ซึ่งพระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเงินจำนวนดังกล่าวให้เป็นทุนประเดิมในการจัดสร้างหอศิลป์สำหรับใช้เป็นสถานที่จัดแสดงนิทรรศการผลงานจิตรกรรมและประติมากรรมของชาวไทย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าสถานที่แห่งนี้มีทำเลที่ตั้งดี และเหมาะที่สุดในการสร้างหอศิลป์ จึงนำความขึ้นกราบบังคมทูล ได้รับพระราชทานพระราชนุญาตและพระราชทานนามตามพระนามาภิไธยว่า หอศิลป์ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และพระองค์ได้เสด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธานเปิดหอศิลป์ฯ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

THE GALLERY IS LOCATED IN THE AREA OF BANGKOK BANK PUBLIC COMPANY LIMITED OF PHAN FA BRIDGE ARANCH. IT HAS A COVERED AREA OF ABOUT 3,700 SQUARE METRES, AND IT IS DIVIDED INTO 5 FLOORS FOR BOTH PERMANENT AND TEMPORARY EXHIBITIONS INCLUDING OTHER ACTIVITIES IN ORDER TO GIVING KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING ABOUT ARTS. THE GALLERY CAME INTO EXISTENCE AS A RESULT OF THE ROLE H.M.QUEEN SIRIKIT PLAYED IN

PRESIDING OVER THE AWARDS CEREMONY FOR A PAINTING CONTEST BUA LUANG PAINTING AS THE PROTOTYPE FOR EMBROIDERY, FOR THE ARTS AND CRAFTS SUPPORT FOUNDATION WHICH ENJOYS THE PATRONAGE OF H.M. THE QUEEN, THE EVENT ITSELF TOOK PLACE ON JUNE 15, 2001, MR. CHATRI SOPHONPHANICH, CHAIRMAN OF BANGKOK BANK PCL. AND ANOTHER 6 PERSONS PRESENTED A TOTAL OF 7 MILLION BAHT TO BE USED AT H.M.'S DISCRETION. THE QUEEN GRACIOUSLY DONATED THE ENTIRE AMOUNT AS A START-UP FUND TO PAY FOR THE CONSTRUCTION OF AN ELEGANT GALLERY, WHICH IS SPECIALLY DESIGNED TO EXHIBIT THE WORKS FOR THAI ARTISTS TO THEIR BEST ADVANTAGE. THE STEERING COMMITTEE, IN COMPLIANCE WITH H.M.'S WISHES, HAVE COMMENTED THAT IN THE GROUNDS OF THIS LOCATION IS SUITABLE AREA TO CONSTRUCT THE GALLERY, AND THEN THEY PRESENTED TO H.M. THE QUEEN. LATER, H.M. THE QUEEN GRACIOUSLY GAVE HER PERMISSION, AND ALSO NAMED IT TO BE THE QUEEN'S GALLERY, H.M. THE QUEEN PRESIDED OVER THE INAUGURATION CEREMONY ON AUGUST 9, 2003.

ป้ายที่ ๕.๙ ป้ายประวัติการจัดแสดงบ้านเจ้าพระยา



ชื่อป้าย: บ้านเจ้าพระยา

BAN CHAO PHRAYA

ข้อความ : บ้านเจ้าพระยา เดิมเป็นวังของ กรมหมื่นสวัสดิวรางสวัสดิ์ พระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว ต่อมารัฐบาลในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้ซื้อที่ดินบริเวณดังกล่าว แล้วสร้างเป็นที่ทำการกรมตำรวจ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๖ เมื่อพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าคำรบเข้ารับราชการในตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจพระนครบาล ได้ทำเรื่องขอพระราชทานบ้านและที่ดินดังกล่าวจากพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ดังนั้น บริเวณนี้จึงได้เรียกว่า วังพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าคำรบ

BAN CHAO PHRAYA (HOUSE OF CHAO PHRAYA) WAS ORIGINALLY THE PALACE OF PRINCE SATHIT THAMRONG SAWAT WHO WAS THE SON OF H.M. KING PIN KLAO (THE SECOND KING IN THE SAME REIGN WITH KING RAME IV). LATER, DURING THE REIGN OF H.M. KING CHULALONGKORN, KING RAMA V, THE GOVERNMENT PURCHASED THE LAND AND CONSTRUCTED THE BUILDING TO BE THE OFFICE FOR THE

POLICE BUREAU. WHEN PRINCE KHAMROP WAS THE DIRECTOR GENERAL OF THE POLICE BUREAU. HE REQUESTED THE BUILDINGS AND LAND FROM H.M. KING VAJIRAVUDH , KING RAMA VI, THEREFORE THIS AREA IS CALLED PRINCE KHAMROP PALACE

ป้ายที่ ๕.๑๐ ป้ายประวัติการจัดแสดงบ้านพระอาทิตย์



ชื่อป้าย: บ้านพระอาทิตย์
BAN PHRA ATHIT

ข้อความ : เดิมเป็นบ้านของ เจ้าพระยาวรพงษ์พิพัฒน์ (ม.ร.ว. เย็น อิศรเสนา) เสนาบดีกระทรวงวังในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗ และต่อมาได้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัง หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขสู่ระบอบประชาธิปไตย อาณาบริเวณบ้านเป็นที่ดินของตระกูลที่ตกทอดมาตั้งแต่ต้นกรุงรัตนโกสินทร์ เจ้าพระยาวรพงษ์พิพัฒน์ ได้สร้างบ้านของท่านลงในบริเวณนี้ มีขนาดพอสมควรแก่ฐานะ จนถึงปี พ.ศ. ๒๔๖๙ เมื่อรัชกาลที่ ๗ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานบรรดาศักดิ์เป็น เจ้าพระยาวรพงษ์พิพัฒน์ แล้ว ท่านจึงได้สร้างตึกหลังใหญ่ขึ้นอย่างสง่างาม ณ บริเวณที่ตั้งหลังเดิมและท่านได้อาศัยอยู่ต่อมา จนถึงแก่อสัญกรรมในปี พ.ศ. ๒๔๘๔

ตัวตึกรูปทรงสี่เหลี่ยม ทางปีกขวามีสามชั้น หลังคาทรงพีระมิด บนยอดหลังคาติดตั้งเครื่องบอกทิศทางลม ทางปีกซ้ายมีเฉลียงทั้งชั้นล่างและชั้นบน หน้าต่างชั้นบนตกแต่งด้วยปูนสลักเป็นลายเส้นตามแนวโค้ง ภายในอาคารตกแต่งอย่างประณีต ช่องลมเหนือประตูเป็นไม้แกะสลักตามกรอบโค้งเป็นรูปครึ่งวงกลม พื้นปูด้วยกระเบื้องเคลือบสีต่าง ๆ ทั้งสีพื้นและลายสลักอย่างงดงาม

ORIGINALLY IT WAS THE HOUSE OF CHAO PHRAYA WORAPHONG PHIPHAT (MR. YEN ISSARASENA) WHO WAS THE SECRETARY (PRESENT DAY MINISTER) OF THE MINISTRY OF PALACES IN THE REIGN OF H.M. KING PRAJADHIPOK, KING RAMA VII LATER WHEN THERE WAS A TRANSITION THE RULE FROM ASOLUTE MONARCHY TO CONSTITUTIONAL MONACHY IN 1922 HE BECAME THE MINISTER OF THE MINISTRY OF PALACES, THE RESIDENCE AREA WAS THE LAND THAT BELONGED TO HIS FAMILY SINCE THE EARLY OF RATTANAKOSIN PERIOD, CHAL PHRAYA WORAPHONG PHIPHAT BUILT THE HOUSE ON THIS AREA WHICH EAS SUITABLE SIZE IN ACCORDANCE TO THE STATUS OF HIMSELF, UNTIL GE RECENTED THE RANK OF CHAO PHRAYA WORAPHONG PHIPHAY FORM KING RAME VII IN 1926.HE THEN BUILT A NEW GRAND BUILDING IN THE AREA OF THE EXISTING ONE LOCATED, AND HI HAD RESIDED THERE UNTIL HE PASSED AWAY IN 1941.

THE BUILDING IS A SQUARE SHAPED STRUCTURE, ON THE RIGHT WING SIDE HAS THREE FLOORS. THE ROOFTOP IS PIRAMID SAGED, INCLUDING WING DIRECTION INDICATOR DEVICE TO BE INSTALLED ON THE TOP, WHILE ON THE LEFT WING SIDE HAS VERANDAHS BOTH ON GROUND FLOOR AND TOP FLOOR. THE WINDOWS ON THE TOP FLOOR ARE DECORATED WITH CARVING STUCCO IN THE LINED PATTERN AND CURVES TO THE ARCHS INSIDE THE BUILDING IS DELICATELY DECORATED. THE VENT HOLES ABOVE THE DOORS ARE MADE OF CARVED WOODS SURROUND THE SEMI-CIRCLE CURVED FRAMES . THE FLOOR IS PAVED WITH COLOURED CERAMIC TILES, BOTH IN PLAIN AND ALTERNATED COLOUR

การเข้ารหัสสัญลักษณ์ “บ้านเชียง” เป็นสัญลักษณ์สถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์ บนป้ายประวัติสถานที่ท่องเที่ยว ทั้ง ๗ป้าย นอกจากสัญลักษณ์ “บ้านเชียง”แล้ว ยังประกอบด้วย ภาพ ดัชนี และสัญลักษณ์ ดังนี้

ป้ายทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า เป็นสัญลักษณ์ (symbol) ของป้ายแนะนำข้อมูลตามตราป้าย จราจรทั่วไป เป็นรหัสที่เปิดให้ตีความถึงป้ายแนะนำข้อมูลหลายประเภท ไม่เฉพาะป้ายประวัติของ พิพิธภัณฑ์

สีน้ำตาล เป็นสัญลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งมีประวัติความเป็นมา

“ป้ายสื่อความหมาย เราเลือกใช้พื้นสีน้ำตาล เพราะแหล่งส่วนใหญ่ที่ใช้ คือมองว่ามันเป็น สถานที่ที่มีประวัติความเป็นมา มีเรื่องราว เราก็เลยใช้สีน้ำตาลทั้งหมด ติดตั้ง ณ สถานที่เพื่อบอกเล่าความเป็นมา แนะนำสถานที่” (นายวิจารณ์ อินทรชิต, สัมภาษณ์ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๘)

สัญลักษณ์กรุงเทพมหานครเป็นสัญลักษณ์ของกรุงเทพมหานคร รหัสคือความเหมือน พระอินทร์ทรงช้างเอราวัณสี่เศียร

สัญลักษณ์ “บ้านเชียง” รหัสคือความคล้ายเครื่องปั้นดินเผาลายก้นหอย

ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวและข้อความบรรยาย รหัสคือไวยากรณ์ภาษา

การจัดองค์ประกอบ (layout) แบบวางเคียงกัน (juxtaposition) เป็นดัชนีบังคับทิศทางการเชื่อมต่อรหัสสัญลักษณ์กรุงเทพมหานคร สัญลักษณ์ “บ้านเชียง” และอักษรผ่านชื่อสถานที่ท่องเที่ยวและข้อความบรรยายตามลำดับจากบนลงล่างและจากซ้ายไปขวา โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ภาษาเป็นรหัส

สถานที่ (place) ติดตั้งบนทางเท้าบริเวณด้านหน้าสถานที่ท่องเที่ยว เป็นดัชนีโยงคู่ความสัมพันธ์ข้อความบนป้ายกับสถานที่ท่องเที่ยว เป็นป้ายประวัติสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ

โดยแบ่งการวิเคราะห์เป็น ๕ กลุ่มย่อยตามประเภทสถานที่ท่องเที่ยว ดังนี้

๒.๑ ป้ายประวัติสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ทั่วไป

๒.๑.๑ ป้ายประวัติการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร (ป้ายที่

๕.๔) เป็นการเข้ารหัสภาพเหมือนพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณสี่เศียร ภาพคล้ายเครื่องปั้นดินเผา

ลายกันหอย ไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อ “พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร” ด้วยการวางเคียงกันตามแนวตั้งเพื่อเชื่อมต่อรหัสตามลำดับจากบนลงล่างบนป้ายทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีน้ำตาล ที่ติดตั้งด้านหน้าพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร

เป็นวิธีการที่เปิดให้ตีความโดยใช้ความรู้ทั่วไปแบบไทยโดยเฉพาะว่าสัญลักษณ์ “บ้านเชียง” เป็นต้นแบบเครื่องปั้นดินเผาเก่าที่พบจากแหล่งโบราณคดี เชื่อมต่อกับไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อประเภทสถานที่ “พิพิธภัณฑฯ” เป็นความรู้อ้างอิงกลับไปหาความหมายแบบไทยโดยเฉพาะว่าคือพิพิธภัณฑฯเป็นที่เก็บของเก่าที่ขุดพบจากแหล่งโบราณคดีและของเก่าส่วนใหญ่คือเครื่องปั้นดินเผาเชื่อมต่อกับไวยากรณ์ภาษาผ่านข้อความบรรยายการจัดแสดงโบราณวัตถุศิลปวัตถุสมัยก่อนประวัติศาสตร์และประวัติศาสตร์ในประเทศไทย เป็นสัญลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑฯที่จัดแสดงโบราณวัตถุศิลปวัตถุในประเทศไทย หรือใช้ความรู้ในชีวิตประจำวันทั่วไปว่าภาพเครื่องปั้นดินเผาเป็นตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผา มิใช่สัญลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑฯ

๒.๒ ป้ายประวัติสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เฉพาะเรื่อง

๒.๒.๑ . ป้ายประวัติการจัดแสดงพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ (ป้ายที่ ๕.๕)เป็นการเข้ารหัสภาพเหมือนพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณสี่เศียร ภาพคล้ายเครื่องปั้นดินเผาลายกันหอย ไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อ “พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์” ด้วยการวางเคียงกันเพื่อเชื่อมต่อรหัสตาม ลำดับจากบนลงล่างบนป้ายทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีน้ำตาล ติดตั้งด้านหน้าพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์

เป็นวิธีการที่เปิดให้ตีความโดยใช้ความรู้ทั่วไปแบบไทยโดยเฉพาะว่าสัญลักษณ์ “บ้านเชียง” เป็นต้นแบบเครื่องปั้นดินเผาเก่าที่พบจากแหล่งโบราณคดี เชื่อมต่อกับไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อประเภทสถานที่ “พิพิธภัณฑฯ” เป็นความรู้อ้างอิงกลับไปหาความหมายแบบไทยโดยเฉพาะว่าคือพิพิธภัณฑฯเป็นที่เก็บของเก่าที่ขุดพบจากแหล่งโบราณคดีและของเก่าส่วนใหญ่คือเครื่องปั้นดินเผา แต่ไม่เชื่อมต่อกับไวยากรณ์ภาษาผ่านข้อความบรรยายเกี่ยวกับการจัดแสดงงานศิลปะประเภทจิตรกรรมประติมากรรม จึงเป็นเพียงภาพตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง หรือใช้ความรู้ในชีวิตประจำวันทั่วไปว่าภาพเครื่องปั้นดินเผาเป็นตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผาธรรมดาทั่วไป มิใช่สัญลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑฯ

๒.๓ ป้ายประวัติสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑฯเฉพาะเรื่อง

๒.๓.๑ ป้ายประวัติการจัดแสดงพิพิธภัณฑฯหินแปดก (ป้ายที่ ๕.๖) เป็นการเข้ารหัสภาพคล้ายเครื่องปั้นดินเผาลายกันหอย ไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อ “พิพิธภัณฑฯหินแปดก”

ด้วยการวางเคียงกันเพื่อเชื่อมต่อรหัสตามลำดับจากซ้ายไปขวาบนป้ายทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีน้ำตาล ติดตั้งด้านหน้าพิพิธภัณฑ์หินแปลก

เป็นวิธีการที่เปิดให้ตีความโดยใช้ความรู้ทั่วไปแบบไทยโดยเฉพาะว่าสัญลักษณ์ "บ้านเชียง" เป็นต้นแบบเครื่องปั้นดินเผาเก่าที่พบจากแหล่งโบราณคดี เชื่อมต่อกับไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อประเภทสถานที่ "พิพิธภัณฑ์" เป็นความรู้อ้างอิงกลับไปหาความหมายแบบไทยโดยเฉพาะว่าคือพิพิธภัณฑ์เป็นที่เก็บของเก่าที่ขุดพบจากแหล่งโบราณคดีและของเก่าส่วนใหญ่คือเครื่องปั้นดินเผา แต่ไม่เชื่อมต่อกับไวยากรณ์ภาษาผ่านข้อความบรรยายเกี่ยวกับของสะสมประเภทหิน จึงเป็นเพียงภาพตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง หรือใช้ความรู้ในชีวิตประจำวันทั่วไปว่าภาพเครื่องปั้นดินเผาเป็นตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผาธรรมดาทั่วไป มิใช่สัญลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์

นอกจากนี้ เนื่องจากแถบด้านบนสุดของป้ายที่มีสัญลักษณ์กรุงเทพ มหานครถูกขโมยไป จึงทำให้เป็นรหัสที่เปิดให้ตีความว่าเป็นป้ายที่จัดทำโดยพิพิธภัณฑ์หินแปลกเอง

"ป้ายถูกขโมยไปเยอะ ถอดหัวครั้งแรก กลับมาเอาคานสองตัว ในอนาคตมันคงเอาแผ่นนี้ไปด้วย เราก็มีวิธีป้องกันในส่วนของเรา คือรุ่นที่เห็นอยู่นี้ (พระนคร) เราเชื่อมติด ถอดไม่ได้นอกจากตัด อันแรกนั้นก็หายแต่ก็อยู่ได้มาสองปีนะเพิ่งมาหายตอนติดป้ายรุ่นหลัง ไม่รู้จะว่าไง แจ้งตำรวจแล้วก็เท่านั้น" (นายวิจารณ์ อินทรชิต, สัมภาษณ์ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๙)

๒.๓.๒ ป้ายประวัติการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์บ้านไทย จิม ทอมป์สัน (ป้ายที่ ๕.๗) เป็นการเข้ารหัสภาพคล้ายเครื่องปั้นดินเผาลายกันหอย ไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อ "พิพิธภัณฑ์บ้านไทย จิม ทอมป์สัน" ด้วยการวางเคียงกันเพื่อเชื่อมต่อรหัสตามลำดับจากซ้ายไปขวาบนป้ายทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีน้ำตาล เป็นวิธีการที่เปิดให้ตีความโดยใช้ความรู้ทั่วไปแบบไทยโดยเฉพาะว่าสัญลักษณ์ "บ้านเชียง" เป็นต้นแบบเครื่องปั้นดินเผาเก่าที่พบจากแหล่งโบราณคดี เชื่อมต่อกับไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อประเภทสถานที่ "พิพิธภัณฑ์" เป็นความรู้อ้างอิงกลับไปหาความหมายแบบไทยโดยเฉพาะว่าคือพิพิธภัณฑ์เป็นที่เก็บของเก่าที่ขุดพบจากแหล่งโบราณคดีและของเก่าส่วนใหญ่คือเครื่องปั้นดินเผา แต่ไม่เชื่อมต่อกับไวยากรณ์ภาษาผ่านข้อความบรรยายเกี่ยวกับศิลปวัตถุที่เป็นของสะสม จึงเป็นเพียงภาพตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง หรือใช้ความรู้ในชีวิตประจำวันทั่วไปว่าภาพเครื่องปั้นดินเผาเป็นตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผาธรรมดาทั่วไป มิใช่สัญลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์

และเนื่องจากเป็นป้ายที่ติดตั้งอยู่บนหน้าปากซอย มิใช่ด้านหน้าพิพิธภัณฑสถานบ้านไทย
จิม ทอมป์สัน จึงจำเป็นต้องใช้ป้ายชี้ทางพิพิธภัณฑสถานบ้านไทย จิม ทอมป์สัน ควบคู่ไปด้วยเพื่อเป็น
ดัชนีชี้ทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ปรากฏชื่อบนป้าย

“ติดตั้งด้านหน้า ใกล้เคียง ๆ ถ้าเป็นไปได้ก็คือริมถนน ถ้าไม่ได้ก็ในสถานที่เค้าเลยจิม
มีปัญหาเรื่องการติดตั้ง ไม่ได้ได้รับความสะดวกจากจิม จริง ๆ มีคนมาย้ายให้ ในถนนพระราม ๑
จิมอยู่สุดซอยริมคลอง ปากทางมีคอนโด เดิมป้ายติดอยู่ริมรั้วคอนโด คนก็เข้าใจผิดคิดว่าคอนโด
เป็นจิม เค้าก็ย้ายให้ติดแนวให้รถเห็น ซึ่งไม่เวิร์ค เราเลยมาติดป้ายเพิ่มเป็นข้อความบอกทางว่า
อยู่ในซอย จริง ๆ ป้ายนี้ควรอยู่ในบ้าน แต่เราติดต่อประสานงานหลายครั้ง เค้าเป็นเอกชน เค้า
คงไม่สบายในที่จะเอาทรัพย์สินราชการไปไว้ในที่เค้า” (นายวิจารณ์ อินทรชิต, สัมภาษณ์ ๒๐
เมษายน ๒๕๔๙)

๒.๔ ป้ายประวัติสถานที่ท่องเที่ยวประเภทหอศิลป์

๒.๔.๑ ป้ายประวัติการจัดแสดงหอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

พระบรมราชินีนาถ (ป้ายที่ ๕.๘) เป็นการเข้ารหัสความ ความคล้ายเครื่องปั้นดินเผาลายกันหอย
ไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อ “หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ” ด้วยการวางเคียง
กันเพื่อเชื่อมต่อรหัสตามลำดับจากซ้ายไปขวาบนป้ายทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีน้ำตาล ติดตั้งด้านหน้า
หอศิลป์ฯ เป็นวิธีการที่เปิดให้ตีความโดยใช้ความรู้ทั่วไปแบบไทยโดยเฉพาะว่าสัญลักษณ์ “บ้าน
เชียง” เป็นต้นแบบเครื่องปั้นดินเผาเก่าที่พบจากแหล่งโบราณคดี เชื่อมต่อกับไวยากรณ์ภาษาผ่าน
ชื่อประเภทสถานที่ “พิพิธภัณฑสถาน” เป็นความรู้อ้างอิงกลับไปหาความหมายแบบไทยโดยเฉพาะว่าคือ
พิพิธภัณฑสถานที่เป็นที่เก็บของเก่าที่ขุดพบจากแหล่งโบราณคดีและของเก่าส่วนใหญ่คือเครื่องปั้นดินเผา
แต่ไม่เชื่อมต่อกับไวยากรณ์ภาษาผ่านข้อความบรรยายเกี่ยวกับประวัติการจัดแสดงศิลปะร่วมสมัย
โดยเฉพาะงานจิตรกรรม จึงเป็นเพียงภาพตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง หรือใช้ความรู้ใน
ชีวิตประจำวันทั่วไปว่าภาพเครื่องปั้นดินเผาเป็นตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผาธรรมดาทั่วไป มิใช่
สัญลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑสถาน

๒.๕ ป้ายประวัติสถานที่ท่องเที่ยวประเภทอาคารสถาปัตยกรรม จำนวน ๒

ป้าย ได้แก่ ป้ายบ้านเจ้าพระยา (ป้ายที่ ๕.๙) และป้ายบ้านพระอาทิตย์ (ป้ายที่ ๕.๑๐) เป็นการ
เข้ารหัสความเหมือนพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณสี่เศียร ความคล้ายเครื่องปั้นดินเผาลายกันหอย
ไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อ “บ้านเจ้าพระยา/บ้านพระอาทิตย์” และข้อความบรรยายด้วยการวางเคียง
กันเพื่อเชื่อมต่อรหัสตามลำดับจากบนลงล่างบนป้ายทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีน้ำตาล ติดตั้งด้านหน้า
บ้านเจ้าพระยา/บ้านพระอาทิตย์ เป็นวิธีการที่เปิดให้ตีความโดยใช้ความรู้ทั่วไปแบบไทยโดยเฉพาะ

ว่าสัญลักษณ์ “บ้านเชียง” เป็นต้นแบบเครื่องปั้นดินเผาเก่าที่พบจากแหล่งโบราณคดี เชื่อมต่อกับ ไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อประเภทสถานที่ “พิพิธภัณฑ์” เป็นความรู้อ้างอิงกลับไปหาความหมายแบบไทยโดยเฉพาะก็คือพิพิธภัณฑ์เป็นที่เก็บของเก่าที่ขุดพบจากแหล่งโบราณคดีและของเก่าส่วนใหญ่คือเครื่องปั้นดินเผา แต่ไม่เชื่อมต่อกับไวยากรณ์ภาษาผ่านข้อความบรรยายเกี่ยวกับประวัติบ้านและลักษณะทางสถาปัตยกรรม จึงเป็นเพียงภาพตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง หรือใช้ความรู้ในชีวิตประจำวันทั่วไปว่าภาพเครื่องปั้นดินเผาเป็นตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผาธรรมดาทั่วไป มิใช่สัญลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์

จากที่กล่าวมาในบทที่ ๕ สรุปได้ว่าการเข้ารหัสสัญลักษณ์ “บ้านเชียง” เป็นสัญลักษณ์สถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์บนป้ายประวัติสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์ จำเป็นต้องใช้ควบคู่ไปด้วยกันกับไวยากรณ์ภาษาผ่านชื่อประเภทสถานที่และข้อความบรรยายประวัติและการจัดแสดง เพื่อไม่ให้ตีความเป็นอื่น ด้วยการจัดองค์ประกอบแบบวางเคียงกันตามแนวตั้งและแนวนอนเพื่อเชื่อมต่อรหัสตามลำดับจากบนลงล่างและจากซ้ายไปขวาให้เกิดเป็นสาร โดยต้องคำนึงถึงบริบทสถานที่เพราะป้ายเป็นสื่อที่ผูกติดกับสถานที่ขึ้นอยู่กับว่าใช้ที่ไหน

พบว่า การเข้ารหัสสัญลักษณ์ “บ้านเชียง” เป็นสัญลักษณ์สถานที่ท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์บนป้ายประวัติสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์ทั่วประเทศ ไม่เกิดประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์เพราะปิดให้ตีความเป็นสัญลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดงโบราณวัตถุจากแหล่งโบราณคดี หรือเป็นเพียงภาพตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง/เครื่องปั้นดินเผาธรรมดาทั่วไปเท่านั้น มิใช่สัญลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์

เมื่อพิจารณาตามแนวคิดระดับความหมายของ Barthes พบว่าเนื่องจากคุณค่าและความเชื่อทางวัฒนธรรม (myth) ที่ฝังแน่นในวัฒนธรรมไทยมากกว่า ๔๐ ปี ว่าเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียงเป็นต้นแบบเครื่องปั้นดินเผาโบราณที่พบจากแหล่งโบราณคดีมีใช้ของที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์ ภาพคล้ายเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียงลายกันหอยจึงไม่เชื่อมต่อกับเนื้อหาการเป็นของสะสม ความหมายของการเป็นสัญลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์จึงไม่เกิดขึ้น โดยมีผลสรุปดังตารางที่ ๕.๑ และ ๕.๒

ตารางที่ ๕.๑ สรุปการเข้ารหัสสัญลักษณ์ "บ้านเชียง" เป็นสัญลักษณ์สถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์บน
ป้ายประวัติ

ประเภทสถานที่ ท่องเที่ยว	ชื่อในป้ายชี้ทาง	การใช้ควบคู่ไปกับชื่อประเภทสถานที่ "พิพิธภัณฑ์" และชื่อเฉพาะ	สถานที่ติดตั้ง (ด้านหน้าสถานที่)	
			ผูกติด	ไม่ผูกติด
พิพิธภัณฑ์สถาน แห่งชาติ เฉพาะเรื่อง	พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ บ้านเก่า	ปิดให้ตีความเป็นสัญลักษณ์พิพิธภัณฑ์จัด แสดงโบราณวัตถุจากแหล่งโบราณคดี/ เครื่องปั้นดินเผาทั่วไป	ผูกติดกับด้านหน้า/บริเวณ พิพิธภัณฑ์	
	พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พานิชย์นาวิ	ปิดให้ตีความเป็นสัญลักษณ์พิพิธภัณฑ์จัด แสดงโบราณวัตถุจากแหล่งโบราณคดี/ เครื่องปั้นดินเผาทั่วไป	ผูกติดกับด้านหน้า/บริเวณ พิพิธภัณฑ์	
พิพิธภัณฑ์ เฉพาะเรื่อง	พิพิธภัณฑ์ทหารเรือ	ปิดให้ตีความเป็นเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง/ เครื่องปั้นดินเผาทั่วไป	ผูกติดกับด้านหน้า/บริเวณ พิพิธภัณฑ์	

ตารางที่ ๕.๒ สรุปการเข้ารหัสสัญลักษณ์ "บ้านเชียง" เป็นสัญลักษณ์สถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์บน
ป้ายประวัติ ติดตั้งในเขตกรุงเทพมหานคร

ประเภทสถานที่ ท่องเที่ยว	ชื่อในป้ายชี้ทาง	การใช้ควบคู่ไปกับชื่อประเภทสถานที่ "พิพิธภัณฑ์"/"หอศิลป์"/"บ้าน" และต่อท้าย ด้วยชื่อเฉพาะ	สถานที่ติดตั้ง (ด้านหน้า สถานที่ท่องเที่ยว)	
			ผูกติด	ไม่ผูกติด
พิพิธภัณฑ์สถาน แห่งชาติ ทั่วไป	พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร	ปิดให้ตีความเป็นสัญลักษณ์พิพิธภัณฑ์จัด แสดงโบราณวัตถุจากแหล่งโบราณคดี/ เครื่องปั้นดินเผาทั่วไป	ผูกติดกับด้านหน้า/ บริเวณพิพิธภัณฑ์	
พิพิธภัณฑ์สถาน แห่งชาติ เฉพาะเรื่อง	พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์	ปิดให้ตีความเป็นเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง/ เครื่องปั้นดินเผาทั่วไป	ผูกติดกับด้านหน้า/ บริเวณพิพิธภัณฑ์	
พิพิธภัณฑ์ เฉพาะเรื่อง	พิพิธภัณฑ์หินแปลก	ปิดให้ตีความเป็นเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง/ เครื่องปั้นดินเผาทั่วไป	ผูกติดกับด้านหน้า/ บริเวณพิพิธภัณฑ์	
	พิพิธภัณฑ์บ้านไทย จิม ทอมป์สัน	ปิดให้ตีความเป็นเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง/ เครื่องปั้นดินเผาทั่วไป	ผูกติดกับด้านหน้า/ บริเวณพิพิธภัณฑ์	
หอศิลป์	หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้า สิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ	ปิดให้ตีความเป็นเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง/ เครื่องปั้นดินเผาทั่วไป	ผูกติดกับด้านหน้า/ บริเวณพิพิธภัณฑ์	
สถาปัตยกรรม	บ้านเจ้าพระยา	ปิดให้ตีความเป็นเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง/ เครื่องปั้นดินเผาทั่วไป	ผูกติดกับด้านหน้า/ บริเวณพิพิธภัณฑ์	
	บ้านพระอาทิตย์	ปิดให้ตีความเป็นเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง/ เครื่องปั้นดินเผาทั่วไป	ผูกติดกับด้านหน้า/ บริเวณพิพิธภัณฑ์	

ดังนั้นเพื่อให้สามารถสื่อสารกับสาธารณชนได้ จึงควรลดขอบเขตการใช้เป็นสัญลักษณ์
สถานที่ท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์เป็นสัญลักษณ์สถานที่ท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ประเภทที่จัดแสดง

โบราณวัตถุจากแหล่งโบราณคดี ได้แก่ ป้ายที่ ๕.๑ ป้ายที่ ๕.๒ และ ป้ายที่ ๕.๔ เพื่อเกื้อหนุนภาษาด้วยการสื่อสารความเป็นต้นแบบเครื่องปั้นดินเผาเก่า อันจะเกิดประสิทธิผลมากกว่าเพราะเป็นสารที่ต้องการความรู้จากการเป็นสมาชิกในกลุ่มวัฒนธรรมที่เคยเห็นเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียงจนจดจำลักษณะเฉพาะตัวของเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียงคือลายก้นหอยได้และความรู้เกี่ยวกับประเภทแหล่งที่ค้นพบเป็นความรู้อ้างอิงกลับไปความหมายสากลคือเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียงพบจากแหล่งโบราณคดีบ้านเชียง และความรู้จากการเป็นสมาชิกในวัฒนธรรมไทยเพื่อเข้าใจความหมายต้นแบบเครื่องปั้นดินเผาโบราณของสัญลักษณ์ “บ้านเชียง” อันเป็นความรู้ทั่วไปในวัฒนธรรมไทยและความรู้ทางภาษาซึ่งเป็นความรู้สากล แต่สำหรับนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยเห็นเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียงจนจดจำลักษณะเฉพาะตัวของเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียงคือลายก้นหอยได้และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนั้น ยังคงเป็นสารที่จำเป็นต้องได้รับการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งมากกว่านี้